

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Firma de Producție și Comerț „Ungar” SRL,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Firma de Producție și Comerț „Ungar” SRL împotriva Societății pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău” cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din data de 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Firma de Producție și Comerț „Ungar” SRL, s-a menținut hotărârea din data de 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

Firma de Producție și Comerț „Ungar” SRL (în continuare FPC „Ungar” SRL) a depus 3 cereri de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, care au fost conexe într-o singură procedură, prin care a solicitat anularea facturilor fiscale seria AAD nr. 7279340 din 28 februarie 2018 în sumă de 22 805,96 lei, seria AAD nr. 9712867 din 30 martie 2018 în sumă de 23 061,71 lei, seria AAD nr. 9720433 din 26 aprilie 2018 în sumă de 27 785,66 lei, seria AAE nr. 1460996 din 31 mai 2018 în sumă de 19 727,50 lei, seria AAE nr. 5424569 din 29 iunie 2018 în sumă de 25 769,78 lei și seria AAF nr. 1229784 din 29 septembrie 2018 în sumă de 14 511,81 lei. (f.d. 2-9,141-148, 236-147, vol. I)

În motivarea cererii de chemare în judecată FPC „Ungar” SRL a indicat că în corespundere cu contractul nr. 20-13/16236 din data de 19 ianuarie 2010 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți SA „Apă-Canal Chișinău” s-a obligat să recepționeze și epureze apele uzate deversate de la FPC „Ungar” SRL, iar FPC „Ungar” SRL s-a obligat să achite serviciile prestate în condițiile contractului menționat.

La 23 martie 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” a adoptat decizia privind rezilierea unilaterală a contractului menționat, începând cu 01 mai 2017. Ulterior decizia de reziliere a contractului a fost justificată prin decizia Consiliului de Administrație al SA „Apă-Canal Chișinău” din 12 iunie 2017. Totodată, FPC „Ungar” SRL a fost informată despre depășirea normelor concentrației maxime

admisibile (CMA) în apele uzate, din care motiv va fi aplicat în privința FPC „Ungar” SRL coeficientul de majorare la tarif (tarif diferențiat).

În opinia societății reclamante actul administrativ privind rezilierea unilaterală a contractului emis de către SA „Apă-Canal Chișinău” unilateral, abuziv și contrar legii, în mod vădit lezează drepturile și interesele FPC „Ungar” SRL și a altor agenți economici vizați selectiv și arbitrar, prin aplicarea discriminatorie a prevederilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare. Aplicarea selectivă a coeficientului de majorare la tarif plasează FPC „Ungar” SRL în poziție de inegalitate concurențială, dar și constituie o discriminare economică directă comparativ cu majoritatea persoanelor juridice, care activează în municipiul Chișinău și care achită în continuare tarifele aplicate de către operator până la 01 mai 2017.

A mai susținut că contrar declarației SA „Apă-Canal Chișinău” făcută în scrisoarea nr. 1200/3906 de a încheia un acord bilateral, un asemenea acord nu a fost semnat între părți, iar serviciile au fost prestate în continuare, prin urmare acțiunea contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nr. 20- 13/16236 din 19 ianuarie 2010 a fost reluată, iar justificarea acțiunii continue a contractului nr. 20- 13/16236 din 19 ianuarie 2010 fiind întemeiată pe prevederile art. 977 din Codul civil, potrivit căruia dacă relațiile dintre părți vor continua, cu știința celeilalte părți și după încetarea termenului, contractul de prestări servicii se consideră prelungit pe un termen nelimitat în măsura în care cealaltă parte nu respinge imediat această prelungire.

Astfel, în opinia FPC „Ungar” SRL dat fiind faptul continuării raporturilor dintre aceasta și societatea pârâtă, contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nr. 20- 13/16236 din 19 ianuarie 2010 este valabil și produce efecte.

În pct. 4.1. al contractului nr. 20-13/16236 din data de 19 ianuarie 2010 este prevăzută metodologia de calcul a plății pentru recepționarea și preepurarea apelor deversate de reclamantă, care este de 0,5 coeficient aplicat la tariful existent.

FPC „Ungar” SRL a menționat că deși modalitatea de calcul a fost stabilită bilateral, SA „Apă-Canal Chișinău” nu respectă prevederile contractuale, aplicând coeficienții adoptați unilateral prin Decizia Consiliului de Administrație al SA „Apă-Canal Chișinău” din 12 iunie 2017, care în opinia societății reclamante este contrară legii.

Potrivit prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalității stabilite prin Legea nr.1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare.

Din conținutul normei sus- enunțate, rezultă că aplicarea tarifelor diferențiate se face exclusiv conform condițiilor contractuale, iar în lipsa contractului conform modalității stabilite prin Legea nr.1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata

pentru poluarea mediului, care în art. 14 alin. (1) prevede că subiecții prezentei legi sunt obligați să calculeze de sine stătător plățile pentru poluarea mediului prevăzute la art.6, 9 și 10, să achite la bugetul de stat plățile corespunzătoare și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat darea de seamă respectivă, utilizând, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică în condițiile stipulate la art. 187 alin.2/1 din Codul fiscal. Forma și modul de completare a dării de seamă se aprobă de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

La caz, plata pentru recepționarea și preepurarea apelor cu concentrații majore de poluanți este facturată de SA „Apă-Canal Chișinău” și nu se face achitarea la bugetul de stat, astfel, este evident că existența unui contract între societatea reclamantă și societatea pârâtă este o condiție obligatorie impusă prin lege, fapt ce constituie un argument în plus privind valabilitatea contractului nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010.

Societatea reclamantă a mai indicat că contrar prevederilor contractuale și anume ale art. 4.1. din contractul nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010, SA „Apă-Canal Chișinău” a emis facturile fiscale contestate în care a aplicat ilegal coeficientul de majorare la tarif CMA sau tarife diferențiate, FPC „Ungar” SRL recepționând facturile contestate a efectuat precalculul serviciilor prestate conform metodologiei conținute în contractul nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010 și a achitat costul corect, dar nu supraplata impusă abuziv de către societatea pârâtă.

Mai mult, SA „Apă-Canal Chișinău” în facturile fiscale contestate face trimitere la contractul nr. 439833/33, însă un asemenea contract, care ar avea obiect recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nu există. La 23 noiembrie 2001 a fost semnat contractul nr. 4-398-33 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, dar în temeiul acestui contract SA „Apă-Canal Chișinău” a prestat și continuă prestarea serviciilor exclusiv de livrare a apei și canalizare, astfel cum este determinat în obiectul contractului. FPC „Ungar” SRL își respectă strict obligațiile ce reies din contractul nominalizat și achită la timp pentru aceste servicii, astfel că la moment nu are careva restanțe. Acest contract nu are nici o incidență asupra serviciilor de recepționare și preepurarea a apelor uzate cu concentrații majore de poluanți cu aplicarea tarifului diferențiat, care sunt un alt tip de servicii prestate de SA „Apă- Canal Chișinău” și sunt descrise doar în contractul nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010 motiv din care consideră că SA „Apă-Canal Chișinău” cu bună știință admite încălcări grave ale legislației pertinente, inclusiv are un caracter discriminator.

FPC „Ungar” SRL a mai indicat că la 23 august 2017, în comun cu alți agenți economici discriminați, au înaintat o petiție colectivă către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, Consiliul Concurenței și Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind examinarea abuzurilor și acțiunilor ilegale ale operatorului SA „Apă-Canal Chișinău”. Prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-61 din 04 decembrie 2017 a fost finisată investigarea cazului raportat de „Ivaro” SRL, fiind constatată încălcarea de către SA „Apă-Canal Chișinău” a prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prin impunerea tarifului diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate, obiectul examinării fiind analogic cazului din speță.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, FPC „Ungar” SRL a remis în adresa societății pârâte cereri prelabile cu solicitarea anulării facturilor fiscale contestate, cereri care au fost respinse de către SA „Apă-Canal Chișinău” .

Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin încheierea din data de 07 noiembrie 2018 a admis excepția de tardivitate formulată de către SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a respins ca fiind tardivă pretenția cu privire la anularea facturilor fiscale seria AAD nr. 7279340 din 28 februarie 2018 în sumă de 22 805,96 lei, seria AAD nr. 9712867 din 30 martie 2018 în sumă de 23 061,71 lei. (f.d. 112-114, vol.I)

Prin hotărârea din data de 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Ungar” SRL împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea actelor administrative. (f.d. 64,-70-80, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 01 octombrie 2019 a respins apelul declarat de către FPC „Ungar” SRL, a menținut hotărârea din data de 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d.129,130-144, vol.II)

Instanțele de judecată prin prisma normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios, raportate la materialele cauzei au concluzionat că cererea de chemare în judecată înaintată de către FPC „Ungar” SRL este neîntemeiată, ori prin contractul nr.4-398-33 din 23 noiembrie 2001, încheiat între FPC „Ungar” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” privind recepționarea și preepurarea apelor uzate SA „Apă Canal Chișinău” s-a obligat: pct.3.1.3 - de a recepționa în sistemul public municipal de canalizare apele uzate ce corespund normativelor concentrației maxim admisibile a substanțelor poluante, conform actelor normative în vigoare, iar FPC „Ungar” SRL în conformitate cu pct. 3.2.1. și pct. 3.2.3 s-a obligat de a nu depăși normativelor concentrației maxim admisibile de poluare a apelor uzate la scurgerea în sistemul municipal de canalizare și s-a angajat să achite costul apei consumate și evacuarea apei uzate conform tarifelor fixate în lista de prețuri, iar în cazul depășirii concentrației maxim admisibile de poluanți (CMA) pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate, iar prin prisma pct. 5.4 din contract, părțile au stabilit că SA „Apă- Canal Chișinău” aplică o plată majorată în caz de depășire a concentrației maxim admisibile a poluanților în apele evacuate, conform actelor legislative în vigoare.

Totodată, din materialele cauzei s-a demonstrat că SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de la FPC „Ungar” SRL, prin care se confirmă depășirea concentrației maxime admisibile a poluanților în apele deversate, fapt ce a dus la emiterea facturilor contestate și care nu sunt negate de FPC „Ungar” SRL.

Instanțele de judecată au reținut că raportul dintre FPC „Ungar” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” este reglementat de prevederile contractului încheiat în 2001, cu anexele la acesta, astfel FPC „Ungar” SRL este obligată să achite costul evacuării apelor uzate, conform tarifelor diferențiate, în cazul depășirii concentrației maxim admisibile.

Argumentul FPC „Ungar” SRL precum că la caz urmează a fi aplicate prevederile Legii nr.1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, a fost respins de instanțele de judecată, ori, această lege nu se referă la speța dată, pe motiv că deversarea realizată de către reclamant a apelor uzate cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a poluanților nu a avut loc în mediul

înconjurător, ci în rețeaua de canalizare deservită de către societatea pârâtă, ce transportă apele uzate la stația de epurare, gestionată de SA „Apă-Canal Chișinău”.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 26 decembrie 2019 a depus recurs FPC „Ungar” SRL, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată și anume anularea facturilor fiscale seria AAD nr. 9720433 din 26 aprilie 2018 în sumă de 27 785,66 lei, seria AAE nr. 1460996 din 31 mai 2018 în sumă de 19 727,50 lei, seria AAE nr. 5424569 din 29 iunie 2018 în sumă de 25 769,78 lei și seria AAF nr. 1229784 din 29 septembrie 2018 în sumă de 14 511,81 lei. (f.d. 148-052, vol.II)

În motivarea recursului FPC „Ungar” SRL a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, concluziile fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei, apreciind greșit probele administrate la materialele cauzei.

FPC „Ungar” SRL a susținut că acțiunile SA „Apă-Canal Chișinău” sunt ilegale, care făcând abuz de poziția sa dominantă pe piață, în calitate de unic operator pe piața serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate în mun. Chișinău, impune autoritar și ilegal spre plată societății recurente tarife ilegale și inechitabile a căror sume variază de la lună la lună, și fără a se ține cont de o formulă și un tarif legal prevăzut de legislație.

Instanța de apel a dat apreciere eronată circumstanțelor cauzei și nu a luat în considerație faptul că nici Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și nici alt act normativ în vigoare nu reglementează metodologia de calcul, cuantumul, aprobarea și aplicarea tarifelor diferențiate. Tarifele diferențiate sunt aplicate arbitrar, care nu a justificat necesitatea majorării lor exagerate impuse prin deciziile Consiliului de administrare al SA „Apă-Canal Chișinău”.

Societatea recurentă a mai menționat că instanța de apel eronat a reținut precum că raportului dintre FPC „Ungar” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” îi sunt aplicabile prevederile contractului privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-398- 33 din 23 noiembrie 2001, ori între FPC „Ungar” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” la capitolul recepționării și preepurării apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți a existat un singur contract strict definit privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți sub nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010.

De asemenea, atât instanța de fond cât și instanța de apel au omis să constate continuitatea raporturilor juridice reglementate de contractul nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010, în lipsa unui contract nou. Necătând la faptul notificării rezilierii contractului nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010, SA „Apă-Canal Chișinău” a prestat în continuare serviciile de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, iar recurenta FPC „Ungar” SRL a achitat aceste servicii conform prevederilor contractuale indicate. Așadar, faptul neexecutării de SA „Apă-Canal Chișinău” a obligației asumate de a încheia un acord bilateral sau un nou contract acordă societății recurente dreptul de a achita serviciile conform tarifului stabilit prin contractul nr. 20-13/16236 din 19 ianuarie 2010.

În întâmpinarea recursului depus de către FPC „Ungar” SRL la 06 februarie 2020 a depus referință SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil. (f.d. 171-176, vol.II)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 01 octombrie 2019, comunicată participanților la proces la data de 29 noiembrie 2019. (f.d. 145, vol.II) FPC „Ungar” SRL în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ a depus la 26 decembrie 2019 la instanța de apel, cererea de recurs motivată. (f.d. 148-152, vol.II)

Astfel, instanța de recurs consideră că FPC „Ungar” SRL s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul legal.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către FPC „Ungar” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că FPC „Ungar” SRL a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat

circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către FPC „Ungar” SR, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului societății recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către societatea recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă FPC „Ungar” SRL, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către FPC „Ungar” SRL, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Firma de Producție și Comerț „Ungar” SRL, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh